

Передплата

«РУСЛАНА» виходить:
в Австрії:
за цілий рік . . . 20 кор.
в рік . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 1-70 кор.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає силніше на попереднє застереженє.—

Рекламації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Вигляди на розоруженє.

З приводу наближаючого ся речинця міжнародної конференції в Газі в справі упорядкування і обмеження воєнних квестий в користь загального мира, — замістив замітну статю в N. fr. Presse б міністер кравної оборони гр. Вельзергаймб, в якій справа розоруженя трактує ся зовсім з оригінального становиска.

Автор дає на початку картину теперішнього суспільного і міжнародного положеня, яке в силу новочасної промислової гіперпродукції витворило і заострило економічно-політичні контрасти що проявляють ся так в лоні суспільностей, як і у взаєминах народів і держав. З огляду на скомпліковану машину новочасного промислового житя, якої застій відбирає відразу тисячам і міліонам осіб спосіб до житя, так суспільности, як і держави старають ся всіма силами відпирати замахи на існуючий мир, так супротив анархістичних і соціялістичних змагань, як і супротив заборчих забаганок держав.

Що до того другого згляду всеж таки висить над сьвітом, як меч Дамокля, воля і свободна оцінка зверхників державних, які після сучасної військової організації в кожній хвилі, колиб хотіли, могли міжнародні квестії рішати вістрем

меча. В інтересі мира розходилоб ся о те, щоби ограничити можливість такої децизії, однак з огляду на небезпеку всякого ваганя і проволоки в найважнійшій хвилі розпочатя воєнних операцій, ледви чи може до того прийти в недалекій будучині.

Автор виказує на історії найновіших воєн, що все таки стара римска пословиця, щоби підготовляти війну, коли бажав ся мира, не втратила своє значінє. В виду сего справа частинного розоруженя може відносити ся хіба до скороченя військової служби. Але новітні війни виказали, що в них тільки та сторона, навіть менше чисельними силами, остає побідником, яка попри добре оруже, вміє також обходити ся з его скомплікованим апаратом, а передовсім уміє удержати лад і найвисшу точність так в мобілізації, в цілій воєнній управі, як і в докладнім виконаню виданих поручень. До сего надає ся найліпше постійне, заводове військо, але що в теперішніх міліонових арміях голозна боєва сила мусить лежати в резервах, то ті резерви мусять посідати відповідну скількість військової рутини і дисципліни.

Отже автор приходить до висновку, що колиб школа, а навіть сама суспільність від наймолодших літ приучувала молоде покоління до карности, почутя обовязку, пильности, точности і перемоги

над собою, то тим способом оно було би більше підготоване до військової служби вже з малку, а тим способом можна би скоротити час військової служби з материяльною користію для державного бюджету, а без шкоди для державної воєнної сили. Не можна відказати практичности сему проєкт. ви, але і не можна не замітити, що се не є полагодженем квестії обмеженя мілітаризму, а радше зможенем єї до загальної родинно-вихованчої квестії. По нашій думці не було би се кроком вперед, а як раз великим цофненем взад, аж в середновічні часи, де воєнні чинности становили основу рипарского вихованя.

Як заводити руску мову в урядоваю по наших громадах?

До тепер вже більше як півтора тисячки наших руских громад усунуло польску мову зі своїх урядів а завело натомість руску. Та на жаль лишилось ще дуже багато руски громад, в яких зазулиним яйцем розпаношилась польска не наша мова.

Звісний соймовий закон в справі урядової мови по руских громадах, став

З поезий Уляни Кравченко.

Т у г а.

Крилата думка з колеса дрібниць
Дарма з тугою рвесь за круг зірниць
В свій власний сьвіт — сьвіт чару —
[таємниць.

Посеред дня утомних праць і лих,
Поміж гуртом душею тих малих,
Малю й я — знижаючись до них.

Стають питання, докори німі,
Як лиш з жахом погляну в глуп душі:
Де міць і блеск і лет і суть її?

Уся та темна дійстність, холод дня
Затрачують зовсім суть мого «я»
Стинають кров у лід — й німію я.

Часом лиш в сьвітлі зір, часом на мить,
У ніч глуху, як сон юрбу приспить,
Тиша мене з тобою єдинить.

Бе з чистої тиші здрій нових сил,
Лишаю земний холод, тїнь і пил
І розвиваю пару білих крил.

Душа вбираєсь в мрій сріберну ткань,

Кладе з дум цвіту діядем на скрань,
Хвилина ся — найкраща ночи дань.

Тоді блакиту отвиравсь круг,
Лину на ясний шлях, де вільний рух
Нема глоти — є тільки блеск і дух.

І чую роскіш лету в вижини,
В сьвіт творчих, віщих душ, у сьвіт краси,
В те царство дум — де заодно витаєш ти!

В тім сьвітї разом можемо буть
Як двоє легких, ясних ангелат —
В розкопні мрій кохать, кохать, ко-
[хать!...

Гість. (переспів.)

Дарма стою серед ночи,
Відчини-ж бо двері хати!
— Не отворю о півночи,
З Богом далі йди, мій брате.

«Я любов є величана,
Щастя блеск несу з собою —
Співаками оспівана,
Ідеалом я, красою...»

«Відчини; я пісня ранна!»

— Моя пісня занімала.
«Райска квітка я веснянна».
— Моя весна вже процвила.

«Отвори: багаттво вношу
Верне з ним і перша мила!»
— З Богом йди, тебе я прошу:
Чиж вернешь кохання сила?

«Ой, втомилась я в дорозі —
Отвори: смерть на порозі,
Я на рани ліки маю,
Всіх із пут життя звільняю.

— О, прийму хоть в сій годині,
Прошу до багаття мого,
Жду тебе вже не від нині, —
Не лишаю тут нікого...

Жить я більше вже не в силі...
Та лиши собаку мою, —
Хай затужить при могилі, —
Не лишаю більш нікого...

Темний гріб чужі копали
Не в зеленім лузі,
А над ним не соловейко
А твоя піснь тужить...

вже правосильним. І тепер не можна вже викидати з руских громадских урядів польської мови, звичайною більшістю голосів, а тепер воно після того нового закона мусить инакше переводитись. А щоб наші люди знали, як тепер в законний спосіб братись до сього діла, як його переводити, щоб наші славні властні не могли робити против сего ніяких закидів і перешкод, подаємо ось в найприступнійший спосіб все те, що є потрібно знати до заведення рускої мови в урядованю по наших громадах.

Коли громадяни бажать зевести в себе руску мову в урядованю, то радні мають право домагатись, щоб начальник громади, або його заступник, скликав на се засіданє громадської ради.

Начальник громади має в тій цілі скликати спеціальне (умисне) засіданє, з повідомленєм радних, що на тому засіданю буде справа переміни польської урядової мови в громадскім діловодстві на руску.

На се засіданє начальник громади має запросити всіх радних запрошенєм на письмі.

Осібне таке запрошенє для радного пише ся так:

ЗАПРОШЕНЄ.

На підставі § (параграфу 41 закона гром. з 12. серпня 1866 р. В. з. б. кр. ч. 19. запрошую Вас отсим на засіданє громадської Ради, що відбуде ся дня . . . . . 190 . . . р. о годині . . . . . в громадській канцелярії. На дневному порядку сего засіданя є справа ухваленя громадскою Радою рускої урядової мови в нашій громаді.

(Місцевість, дата і підпис начальника громади, або його заступника).

Одно запрошенє для всіх радних робить ся так, що на піваркушови паперу випише ся повисше запрошенє в цілости, а при краю від лівої сторони під сим запрошенєм випише ся одно під другим імена і назвиска радних. Таке запрошенє посилає ся до всіх радних і кождий при своїм назвиску ви-

писанім на запрошеню, має підписати ся, т. є. ствердити сим, що він зістав тро засіданє громадської Ради повідомлений. Наколи радний не уміє сам писати, на его бажанє вільно є кому небудь его там підписати.

Коли повідомлені в повисший спосіб радні зійдуть ся на засіданє, то до отвореня засіданя можна приступити до перва годі, коли зійшло ся три четвертини з числа усіх радних. Приміром, коли всіх радних є 16, то до отвореня засіданя громадської Ради в справі переміни мусить бути всіх присутних 12 — три четвертини 16. Або як є 12 радних, то з сего три четвертих буде виносити 8 і т. д.

Колиж є таке число радних, тоді начальник громади (в разі его неприсутности все має се учинити его заступник), має отворити засіданє Ради. До сего засіданя належить покликати якого протоколянта, щоб списав до книги ухвал, (запротоколував) ухвалу громадської Ради. Може ним бути громадский писар і то він повинен бути, а як ні, то можна упросити до сего сьвященника, учителя або якого иншого письменного чоловіка, котрий потрафив би се учинити.

Протокол засіданя громадської Ради пишеть ся так:

Протокол засіданя громадської ради в . . . . . з дня . . . . . 1907 р.

Присутні: (Тут треба списати всіх присутних радних, які були на засіданю, а на першому місци ставить ся все начальника громади, а як его не було, то заступника).

Проводить: (Тут треба написати: начальника громади, а як его нема то: заступник начальника громади. Дальше пише ся так:)

Начальник громади (заступн. нач. гром.) . . . розпочинаючи засіданє громадської ради стверджує, що на нинішню нараду розіслано запрошеня всім радним, що всі радні зістали повідомлені про дневний порядок нинішнього засіда-

ня і що на засіданє явило ся вимаганє законом число радних. На тій підставі начальник громади (заступник нач. гром.) отворає засіданє і піддає під наряду справу зміни польської мови урядової в місцевій громаді на руску.

По переведеній нараді ухвалено одноголосно або подати число голосів більшости, пр. більшостию 8 голосів против 4 меншости . . . . . проти голосів . . . . . радних) з нинішнім днем зевести в цілім внутрішнім урядованю Ради громадської і уряду громадского в . . . . . і в цілій переписці того уряду з всіми державними і автономічними властями виключно руску мову яко мову урядову громади в . . . . . і припоручено громадскому писареві строго придержувати ся нинішньої ухвали громадської Ради. Про нинішню ухвалу має громадска старшина безпроводочно повідомити виділ повітовий і староство в . . . . . і залучити їм дословний відпис. На тім засіданє закнчено і протокол підписано.

По вписаню такого протоколу до книги ухвал громадської Ради має его підписати таки в тій книзі: начальник громади або заступник, та найменше двох радних, і той хто писав протокол. Начальник громади при своїм підписі має прибити громадску печатку.

Про таку ухвалу громадської Ради треба зараз повідомити дотичне староство і повітовий виділ. В тій цілі треба цілком докладно відписати на особний папір ухвалу громадської Ради, якою заведено в громаді руску урядову мову, а яка зістала записана до протоколу засідань чи книги ухвал громадської Ради. Відтак пише ся повідомленє ось так:

До ц. к. Староства
в . . . . .

Пересилаючи в прилозі відпис протоколу засіданя громадської Ради в . . . . . на котрім ухвалено зевести в громаді . . . . . руску урядову мову, підписана громадска старшина доносить, що в цілім громадскім внутрішнім урядо-

Через довгих десять років
Не в однім був краю,
А тепер там у могилі
Бачиш, — спочиваю.

Ой, далеко звідси, мила,
Там моя могила,
А над нею не калина
Се кровавими слізми ти
Могилу зросила.

Не коралі калиньоки
Ні роси хрусталі,
Затяжили на могилі
Твої слёзи-жалі...

Ой, ти плачеш, моя зоре,
Ти плачеш на мене,
В мене вже холодні груди
І серце студене..."

— Я тебе життя полумям
Огрію, мій милий,
Бо моє кохання вірне
Дужще від могили..."

— Ні, вже годі, моя зоре,
Нам на сьвітї жити,

Запашна зацвила.
Не червоні калиньока
Ягідки схилила,

Але й годі тобі довше
Між людьми тужити.

Я візьму тебе з собою
На той сьвіт мій новий,
Там зєднаємо ся, серце,
В сьаві любови..."

Фрагмент.

І віщій взір його я обманила,
Завидує мині спокою щастя!

Се тільки знає та вечірна тінь
І знає ночи темнь непрозора,
Що занавісою густою криє,
Мою німу, мою гірку печаль,
Та ніч лиш знає — яка я щаслива!..

В спокій мarmору я прибралась вмію,
Перед всіма укрити від розпуки,
Під блеск краси глибокі вкрити рани,
Для всіх щасливою умію бути,
Щасливоюж для себе бути не умію,
Щасливою для себе бути годі!

Що глуб душі вкрива — для всіх се тайна.
В очах моїх ніхто не бачив сліз, —
Невиплакані слёзи з всіх палат найбільш,
Найбільш палат чутя — ті про які не мо-
[влю...

Щасливою мині вже бути годі
Ні! буря долі, розчаровань мука
Не тільки — що саме спивила щастє,
Зломила й віру в щастє — і до щастя здіб-
[вість!

Щасливою я вже не вмію бути.

Хотяй жатте мині не дасть більш горя,
То давне горе в серці відживе,
Ним буду я терпіти і конати...
Вже сум так завладів і зріс з душею,
Що є живлом її необхідним!
Душа, мов вихор у степі блукає,
Тугою обніма' самі могили.
Так хоч колись й забудлає власне горе,
Щасливою безжурним щастєм більш не буду,
Мій біль нині пізнати дав чужу недолю,
Душа розбуджена дροжить, палає
І на лиці своїм гаряче твінне
Вселюдского терпіння — нужди чує —
І бачить, як із сліз і крови повінь
Підносить ся все більше, висше, висше,
Аж хвилями своїми покриває
Захоплює і губить одиниці!..

ню, як також і в переписці з усіма державними і автономними (краєвими) властями, на основі повисшої ухвали громадської Ради, буде від тепер уживати виключно рускої мови, яко мови урядової громади.

Се повідомлене має підписати начальник громади або його заступник і прибити на ній громадську печатку.

Таке саме повідомлене пише ся і до повітового виділу, тільки в титулі замість до староства, треба заадресувати до виділу. До обох повідомлень треба долучити по одному висше згаданому відписови протоколу.

Коли все зроблено в такий спосіб, як повисше пояснено, то така ухвала громадської Ради є сейчас правосильною з днем її ухвалення і така ухвала не потребує ніякого затвердження яких небудь властей. Позаяк в такий спосіб заведене рускої мови урядової є законне, ніяка власть не сміє сему спротивити ся. У нас влади мало шанують всякі закони а тим більше закони, які догичають справ Русинів. Тож лучає ся так, що старости не хотять узнати таких громадських ухвал про заведене рускої урядової мови і навіть під загроженем кар забороняють війтам заводити руску мову в урядованю, тоді треба против них рішучо виступати і вносити рекурси та жалоби до ц. к. намісництва.

Єще парцеляційний банк.

Атаки польської праси на парцеляційний банк не устають. Ся інституція є для нас досить рівнодушна, але о стільки цікаво пізнати її, що она могла б бути далеко гіршою для нас і такою якраз хотять її мати вешпольські менери. Їм бажало би ся опанувати банком і повести в ній діло так, щоби уживати его не на користь парцелюючого мужика, а на користь парцелянта-дідича. Не

вдаючись в полеміку, подамо тільки образок справозданя після польских дневників.

Загальні збори банку булиб мали перебіг зовсім спокійний, як між людьми, що добре розуміють ся взаємно, колиб не інтерпеляції проф. Павліковського і проф. Биковського, які викликали бурю. Д. Павліковський зажадав, щоби приймали в члени банку всіх зголошуючих ся Поляків, о скільки они не є недостойні. П. Станіньский виступив против сего внесеня, бо оно було би згубою банку, який тоді опанували би противники парцеляції, що вже 2 роки тому хотіли загорнути власть над ним. Проф. Биковский боронив внесеня виказуючи користи народові, які впливали би з полишення заокруглених двірських обшарів, яко розсадників польської культури і впливу на польских селян, що густим валом повинні внаслідок парцеляції окружити кожду таку „народову твердзу“. Банк є тільки средством до цілі — після гадки бесідника — і рівнодушною є річю, хто ним рядить, а засадою для кождої управи повинно бути, щоби земля не діставала ся до рук руских селян, а тільки, щоби польська земля переходила між польских колоністів.

Пос. Бойко представив „благодати“ двірської господарки у відношеню до сільської, а що до закиду продаваня „польської землі“ Русинам, відповів опонентам, що без причини підносять алярм задля того, що трошки землі продано Русинам, бо правий чоловік не мав би сумління відмовити Русинови купна кусня землі, на якій він працював з діда прадіда. Внесенє п. Павліковського є тому не оправдане, а о стільки небезпечне, що піддало би ся банк майоризації принагідних людей.

По промові п. Бартеля, який виступив також против внесеня, п. Бедронь яко фаховець, широко обговорив двір-

ску і сільську господарску, признаючи „білі двірки“ за личмани, за афіш, щоби в імя культуральних цілей, опізнити культуру, в імя патриотичних фраз удержати шляхоцкий вплив, який довів до згуби польский нарід. Відтак п. Станіньский виступив против внесеня проф. Биковського, щоби 2% дивіденди призначити на будову капличок і ремунерацію для ксьондзів в розпарцельованих місцевостях, а при кінци зборів візвав присутних до оборони банку і его доброї слави, яко остої людового стороництва, о що з епохи агітаційної політики перейшло тепер до економічної праці і вслід за банком думає покликати в жите інші інституції, як людовий банк, хлопске асекураційне товариство і ин.

Піднесені вшепольскими професорами внесеня з антирускою тенденцією, перепали всіма голосами против голосів внескодавців.

Новинки.

— Календар. Ві в торок: руско-кат.: Симеона; римо-кат.: Катерини Сем. — В середу: руско кат.: Йоана п.; римо-кат.: Филипа і Якова.

— Передвиборчий рух. Евген Озаркевич, лікар, якого кандидатуру поставив р. виборчий комітет м. Львова на шість перших округів у Львові, розвинув агітацію і урядив в суботу і в неділю три рускі передвиборчі збори на городецьким і жовківським передмістю та в середмістю. На всіх тих зборах явило ся значне число руских виборців, а бесідники звивали присутних до агітації між знакомими за кандидатурою д-ра Озаркевича, щоби на него упало як найбільше голосів, бо тоді при евент. тіснійшим голосованю інші кандидати числили би ся з рускими голосами. На всіх трех вічах промовляв др. Оз. а его кандидатуру ухвалено однодушно.

В сільським окрузі Стрий-Жидачів-Бібрка москвофіли розвинули скажену агітацію против д-ра Евгена Олесницького і головною метою їх є его новалити, а переперти вибір одного польского кандидата, а другого свого о. Давидяка і его заступника д-ра Дудикевича

Матеріали до історії зносин Галичан з Буковинцями.

Ч. 16.

Лист Олександра Барвіньского до Ізидора Воробієвича писаний 1. листопада 1866. (Дальше).

Загально сказати, Ви у ліричній поезії пильнійші як у епічній, але через те не можна заперечати, що Ви не епікомъ. Ми маємо велику надію колись в Васъ зобачити такого спика якъ Квітку або Мядькевича и кожний се скаже перечитавши отті слова, що Кулішъ сказавъ о Квітці: „Отже й тутъ (въ товаристві людей) ему було такъ тісно, якъ у монастиреві, и не до вподоби припадало ему суєтне, пащиковате, хибке товариство городське. Душа жадала иншого поприща, иншого способу проявити себе мирові, а якъ знайти те поприще, якъ обрести той способъ, не знала.

Не такъ бо поведено нашого Квітку зъ малку, не такі кругъ его обертались люди, щоби его великий природний даръ поетичній процвівъ у свою пору и приходивъ одъ року в рікъ изъ сили в силу. Не знавъ вінъ самъ, які вь его крила не розпускавъ ихъ на всю ширину, не смівъ піднятище вище свого щоденного діка. Бо тільки ліричний даръ про-

ривається у поета самостайно піснею и не треба ліричному поетові великої словесної науки, щоби явити мирові всю красоту душі своєї. Вирветця вь его зъ серця вопль — и вь тому воплі весь чоловікъ обявляється.

Квітка родивъ ся епікомъ; довго мусивъ вінъ, сам того не відавши, совершенствовати свою мисль, поки вона здужала, вийти вь словесному образі ясною всякому, всякому розумною. Прошли молоді літа вь тій таємничій науці, повернуло къ старості — и одъ тоді вже тільки далась ему та повнота слова, без котрої епікъ остається недорікою, силкуючись создати свою епопею. Тимъ то всі лірики обявляються зъ молоду а всі епікі дають себе знати на повороті къ старості, — хто раньше, хто пізнійше. Такъ було зъ Гомеромъ, такъ було зъ Дантомъ, Сервантесомъ, Мильтономъ и Вальтеръ Скоттомъ. Хто немає общего неодмітного закону для словесного дару а все-жь, духъ чоловічий мусить доходити свого совершенства своїми візрастами, и останне совершенство словесного дару кінчатця епосомъ, починаючись лірикою. Рано вінчатця славою природний лірикъ, а не скоро її дослужується епікъ. — Отже що ту каже М. Кулішъ о Квітці (Основяненку), то можнабъ и до Вашої личности приложити. И Вамъ треба науки великої а ту можна тільки зъ мудрихъ книжокъ зачерпнути. О скільки ми зъ нашої сторони зможемо будемо старатися; но ми потребуємо до того

знати які Ви книжки вже читали и які маєте потімъ такожъ які мови розумієте. Тому будемо просили щоби се якъ найскорше намъ отімъ довели.

Бажаєте Батьку историчнихъ матеріалівъ, Гарні ист. матеріали находятся вь „Запискахъ о южной Руси“ Куліша и вь „Историческихъ монографіяхъ и изслѣдованіяхъ“ Костомарова. Если Ви записокъ не читали то ми ихъ не маємо, (єсть ихъ 7 томівъ) и мибъ дуже Вамъ радили ихъ собі купити. Коштують вони 9 рублівъ. Такожъ по ціннихъ историчнихъ книжкахъ будемо вишукувати матеріалівъ и Вамъ уділимо.

А теперъ напишемо пару тематівъ, може вони послужать Вамъ до поеми або до повісти. Перший фактъ єсть правдивий а другий записаний зъ устъ народнихъ вь чортківськимъ окрузі.

Вь якомусь селі живъ собі чоловікъ и жінка. Служивъ у нихъ гарний парубокъ и вінъ полубивъ свою господиню, а вона его. Щоби позбутися свого мужа господиня намовила парубка, аби вінъ убивъ его. Парубокъ намотавъ то собі на вусъ и нікому нічого не казавъ. Недалеко того села було мале містечко и ось якъ би завтра припадавъ вь тімъ містечку ярмарокъ.

(Дальше буде).

Кількох священників з кацапської парафії розшибає ся день в день від села до села і вдірають ся до тих сіл, де є парахами народівці, та плюгавлять їх перед їх власними парахіянами. От що доносять про роботу одного з таких агітаторів: «О. Гумецкий голосить на зборах стереотипно таке: Що значить Олесницький против Дудикевича? Дудикевич має в однім пальці більше, як Олесницький в цілій голові (ipsissima verba) Олесницького не можна вибирати, бо він навіть по німецьки не уміє, а Дудикевич такий розумний, що як був на університеті і робив екзаміна, — то мусіли йому окремих професорів спроваджувати, бо звичайні не годні були його питати. Олесницький боїть ся Дудикевича, бо якби Дудикевич був вибраний, то певно до двох літ був би міністром! — се дословно говорив о. Гумецкий на зборах в Стільську — і також на інших зборах».

— **Русний язик урядовий** ухвалили завести у себе дальше отсі громади: Заднішівка (пов. Скалат 19), Полоничі і Якторів, а в Замістю, Печені і Підгайчиках вже від давна урядують по руски (пов. Перемишляни 32). Разом доси 1371 громад.

— **Вістки з російської України.** В Кам'янці подільській друкує ся з приказу єписк. Партенія пасхальне євангеліє в українській мові і як лише буде готове, розішле ся его по цілій єпархії, аби на Великдень відчитано его по церквах. — Виданого в Москві євангелія св. Матея в українській мові розійшло ся доси 40.000 примірників. Небавом появить ся друком євангеліє св. Марка, а готувать ся до друку євангеліє св. Луки. — В Петербурзі друкує ся і на початку літа вийде нова велика книжка коло 30 друківаних аркушів великого формату «Популярна історія України-Руси» Миколи Аркаса під редакцією В. Доманицкого. В книжці буде багато (більш 200) малюнків і портретів, додано буде коло 10 кольорових карт. Виданє має бути дуже пишне. Має вийти два видання: дорожше 2—2.50 рублів і дешевше за 1—1.50 рубля. Рівночасно вийде і історичний альбом українських діячів: князів, гетманів, письменників. Увесь зиск з сего видання призначено на пам'ятник Шевченка в Києві.

— **З львівської архієпархії.** Канон. інституцію дістали оо. Євстах Скоморовский на Мшанець і Мих. Олексій на Мечизів. — Завідателями парохій назначені оо.: Ал. Квашнюк в Грабівці, Іван Біляк в Мильні і Іван Ковальський в Фалиши. — На конкурсі з речинцем до 15 червня виставлені парохії: Грабівка, Пільняни, Явче, Якимів і Клещівна. — П. Ник. Білецький з Падикова іменований радником митроп. консисторії а оо.: Мих. Шавала з Полтви і Мих. Баран з Бзовиці дістали крилошанські відзнаки.

— **«Сердечні» взаємини** витворили ся між кацапами а народівцями на провінції наслідком юдження кацапськими органами проти «українців». З Грушевої, дрогоблицького повіту, доносять приміром, що один царібок сказав другому «Смердиш Русским Словом». За то кацапи побили его так, що кликано до него судово лікарську комісію. Брат побитого уратував ся перед побоями тим чином, що скочив з моста до ріки.

— **Поборюванє торгівлі дівчатами.** У Львові перебувала кілька днів Берта Попенгайм з Франкфурту над Меном, звісна пропагаторка акції поборюваня торгівлі дівчатами. В подорожах, які відбула в цілі основного розслідування тої справи, мала она нагоду пересвідчитися, що Галичина в тім напрямі перевищує інші краї, а на останнім конгресі, який відбував ся в Парижі в тій справі, стверджено, що Галичина разом з Румунією та Росією доставляє 80 процент дівчат, вивожених на світові ринки. Берта Попенгайм хоче розслідити галицькі відносини, що є причиною того лиха.

— **Пригода пана Шулима або Галич валить ся.** В четвер рано ішов собі тротіаром, на ринку в Галичі, — о скілько там о трото-

арах може бути бесіда — пан Шулим Розенман, не перечуваючи, яка жде его халена. На ринку під ту пору були ще й інші люди але они аві сам пан Шулим не знали, що з ним нараз стало ся. Перший опам'ятав ся пан Шулим, змиркуванши, що впав по шию у воду і не чує дна під ногами. Зачав отже бовтати ся у воді і кричати. Збігли ся люди і зачали его ратувати, як кажуть, з нараженем власного житя, бо береги ями з водою, в котру впав п. Шулим, усували ся щораз більше і дійсно було небезпечно ставати близько. Остаточно удало ся п. Шулима видобути і ему більше нічого не стало ся, лиш що скупав ся в баюрі, напив ся трохи болота і стратив капелюх, котрий замість п. Шулима, пішов під воду. Але звідки взяла ся в Галичі на ринку нараз така яма з водою і чому запала ся там земля? Ся справа поки що не вяснена.

Дехто каже, що Галич валить ся, але се лиш пересадна обава. Загально припускають, що то вода з недалекої керниці, котрої від довшого часу не уживають, підмочила землю і відпливаючи в долину, вимувляла яму. Інші кажуть, що там в споді мають бути якісь підземні льохи і що они запали ся, а ще інші суть того погляду, що під землею, мабуть в покладах гіпсу, поробили ся печери, котрі наповнили ся водою і тому земля над ними запала ся. Чия правда, покажуть дальші розсліди; поки що звісно лиш, що земля від того отвору, який зробив ся, пукає дальше і що в сусіднім будинку шкільнім показала ся була також вода в пивниці, але по якімсь часі цезла.

— **З Росії.** Минулої ночі підложено бомбу під оден з державних будинків. Анархістів (4) арештовано на місци, а кількох інших ув'язнено пізнійше. — Рада міністрів ухвалила ввести в думі проєкт закона в справі заложеня університету в Саратові. — Цар прийняв в суботу депутатцію 20 селянських послів з правий думи, які вручали цареві адресу вірности. По авдизивці угощено послів перекускою. — В Петербурзі ув'язнено много жовітерів з царської гвардії під замітом належаня до заговору на житє царя. — В суботу замкнено за підбурюванє видавництва трох соціалістичних часописів: «Земля и право», «Народний Голос» і «Народня Правда» а орган «Істинно русских» «Русское знамя» сконфісковано.

— **Дрібні вісти.** Львівські соціалісти агітують за святкованем робітничого дня 1. мая і заповіли на той день рано велике віче на пл. Гусєвского, по вічу похід аж під міський театр, а по полудни забаву на Високім Замку. — Цирк Котки виїє просьбу до львівського магістрату о дозвіл на представлення на пл. Сольських від 15. липня за оплатою 1.000 К. місячно. — На розі ул. Коперника і пл. Марійської у Львові має станути небавом 4-поверхова каменниця.

Телеграми

з дня 29. чвітня 1907.

Прага. Представтелі німецьких сторонництв, користаючи в нагоди побуту цісаря в Празі мали вислати до монарха депутатцію, котра мала ему вручити меморіал з мотивами адміністраційного розмеженя Чех. Президент мін. бар. Бек, запитаний о то, чи депутатція буде прийнята, відповів, що цісар єї не прийме і просив, щоби такої депутатції не вислано, бо цісар заявив, що підчас свого побуту в Празі не буде займатися політичними справами.

Прага. Нині рано о 8^{1/2} год. виїхав цісар з поворотом до Відня. Зловж дороги з замку на дворець залізничні уставили ся величезні товни народа і пращали монарха ентузіастичними окликами: «Слава».

Цісар видав до намісника Чех, гр. Куденгова, відручне письмо, яке буде нині оголошене.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готел, реставрація і каварня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові

Приїхали дня 27. і 28. с. м.: М. Товарицький з Уліцка, К. Бюлев з Росії, др. Т. Окуневский з Городенки, Ст. Колодрубєць з Кліцка, Ів. Мелешкевич з Микулинець, П. Бугель з Краківця, П. Пясецький з Кальварії, Ів. Хвапіль з Міхнева, Осип Морович з Жабя, Августинівич з Яворова, Беренгольд з Сновича, др. Бернез з Золочева, Гіссонский з Скалата, др. Евг. Олесницький зі Стрия, П. Антоняківна з Козяр, дрова Дрогомирецька з Золочева, Ром. Цегельский з Черновець, інж. Левицкий з Борислава, о. Мотюк з Маріямполь, о. Калимон з Кальникова, секр. Дзьобановский з Отиїї, о Крушинський з Бунова.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. мая 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40 5-45, 9-05*
„ Кракова	2-31*, 5-50*, 8-45, 30, 5-25, 9-30*
„ Підволочиск	7-20, 11-45, 2-20, 5-50, 10-30*
„ Лавочного	7-29, 11-50, 10-50*
„ Рави рускої	7-50, 4-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-37
„ Коломиї	10-05
„ Ряшева	10-35

На Підзамче.

Підволочиск 7-05, 11-30, 2-08, 5-35, 10-16

Зі Львова з головного двірця відходять:

До Кракова	12-45*, 1-—*, 2-45, 6-35* 10-05*
„ Іцкан	2-51*, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-20, 10-55, 2-21, 6-15*, 9-50*
„ Яворова	6-55, 6-—*
„ Самбора	8-55, 4-15, 10-51
„ Станиславова	9-10*
„ Белзця	10-45
„ Ряшева	4-05
„ Коломиї	3-30
„ Рави рускої	7-25*, 11-35*
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-32, 11-07, 2-32, 6-27*, 10-02*.

Примітка. Поїзди поспішні друківані і черенками товстими; поїзди нічні в назначен. зьвіздкою. Пору нічна числить ся від 6. год вечір до 3. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд. можна набувати через ціпільний день в міській бюрі ц. к. державних залізниць, пасаж Гавмана ч. 9.

*****

За певну і добру льокацію
поручаємо:

4 1/2% листи гіпотечні
4% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4% листи Товариства кредитового земского
4% і 4 1/2% листи Банку кравого
4% позичку краву
4% облигації провінційні і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо по найточнійшій курсі деннім.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. анц.
БАНКУ
Гіпотечного.

*****

СОКІЛ Житки можна набувати в „Сокильським Базарі“ у Львові і папери і у всіх торгівлях вкраю.